

قطر ۲۰۲۲ از دریچه دوربین
Qatar2022

در قطر هیچ بازیکنی را به اندازه مسی نزداند! فوق ستاره آرژانتین در پنج بازی گذشته ۱۹ بار با خطای بازیکنان حریف متوقف شده که در نوع خود بسیار جالب است. البته همه می دانند اگر او را متوقف کنند آرژانتین متوقف می شود. بنابراین چاره‌ای نیست جز خطا کردن چون راه دیگری برای متوقف کردن مسی وجود ندارد.

حذف ستاره‌ها از مسابقات جام جهانی سوزی خوبی برای تصویر نشریات است. از روی کین گرفته تا ستاره‌های اسپانیا و آروگوئه و بلژیک و هلند اما در میان همه آنها تصویر رونالدو چیز دیگری است. اشک‌های ستاره پرتغال در آخرین جام جهانی تصویری ساخت هر هیچ تصویر دیگری فعلاً به پای آن نمی‌رسد.

مجسمه‌ای که پله اسطوره دنیای فوتبال را در حال بلند کردن جام ژور لیمه به تصویر می کشد، مراسم ادای احترام به پله (که تحت درمان سرطان روده بزرگ است) در منطقه هواداران امریکای جنوبی در دوحه برگزار شد. اسطوره فوتبال جهان امیدوار بود که برزیل قهرمان شود اما سلسائو در عین ناباوری حذف شد.

خداحافظی با جام جهانی سخت است به خصوص اگر مدعی قهرمانی هم باشی و جام را هم با قدرت شروع کرده باشی. حال وه‌ای این روزهای بازیکنان انگلستان اینگونه است اما آنها با وجود غم حذف شدن از جام جهانی با روی خوش مقابل هواداران حاضر شدند. بلیتینگهام ستاره جوان انگلستان اینگونه به هواداران امضاء می دهد.

این هم پدر کیلیان امپایه که منتظر قهرمانی دوباره فرزندش در جام جهانی است و او که تمام بازی‌های فرانسه را از نزدیک به تماشا نشسته است. حال بیشتر از هر زمان دیگر به امید قهرمانی خروس‌ها و پسر پرسر عیش نشسته است و امیدوار است که بتواند دومین قهرمانی فرزندش در جهان را جشن بگیرد.

مرحله نیمه نهایی و رده بندی و فینال جام جهانی با توپ‌های جدید برگزار می شود. توپ جدید جام جهانی یعنی «الحلم» است که در آن فقط از دوربین استفاده شده و نیمه‌های حاضر در نیمه نهایی با آن تمرین کردند باید منتظر ماند و دید این توپ‌های جدید برای کدام تیم بیشتر و بهتر می چرخند و حکم به قهرمانی کدام تیم می دهند.

کرواسی - آرژانتین - نیمه نهایی
جام جهانی امشب آغاز می شود

نبرد انگیزه‌ها وسخت جان‌ها

شیوا نوروزی

نیمه‌نهایی جام جهانی از راه رسید و حالا از بین کرواسی و آرژانتین یک تیم سر از فینال در بیابرد دیگری بنه رده بندی برود. انگیزه نزدیک شدن به قهرمانی هر دو تیم را برای تلاش مضاعف و به راه انداختن یک جنگ تمام عیار مجاب می کند. کروات‌ها فینالیست دوره گذشته هستند و راه‌پوشان مدعی قهرمانی، همین دومرد کافی است تا شمشیر هر دو تیم برای زنده ماندن دست به هر کاری بزنند.

کرواسی برای رسیدن به این مرحله تا پای جان مبارزه کرده و اجازه نداده اسم حریفان باعث یأس و ناامیدی اعضای تیم شود. مصاف با ژاپن اگر چه آسان به نظر می‌رسد ولی برای شاگردان دالیچ بسیار سخت اما با خوشی به پایان رسید، رویارویی با برزیل مدعی نیز دشواری‌های خاص خودش را داشت و آن بازی تاریخی نیز به سود کروات‌ها تمام شد. قدم بعدی گذشتن از سد بلند آرژانتین است، حریفی پرمدعا و پرستاره که

مغلوب کردنش فقط از عهده شطرنجی‌ها برمی آید. تیمی که قهرمان پنج دوره جام جهانی را حذف کرده و خطری بزرگ برای آلبی سلسسته محسوب می شود. کرواسی همه ابزارهای لازم برای موفقیت در دیدار امشب و صعود مجدد به فینال جام جهانی را در اختیار دارد. این تیم استاد پیروزی در ضیافت پناختی‌هاست و در مصاف با یاران لیونل مسی نیز از این مسئله استقبال می کند. آنها در جام ۲۰۱۸ در سه بازی مرحله حذفی به ترتیب دانمارک، روسیه و انگلیس را در ضربات پناختی این دوره این بلا را سر زاین و برزیل در آوردند. نقش لیواکوویچ سنگربان کرواسی در درخشش کرواسی را نباید نادیده گرفت؛ این دروازه‌بان شش دانگ سه پناختی زاین را مهار کرد و با گرفتن پناختی اول برزیل،

آخرین شانس روستازاده تمام نشدنی

شمیم رضوان

ثبات، شاخصه زندگی فوتبالی روستازاده‌ای است که حتی کسب عنوان بهترین بازیکن جهان در روسیه (۲۰۱۸) نیز او را قانع نکرد و حالا به دنبال بالا بردن جام قهرمانی و یک پایان خوش است. لوکا مودریچ، بازیکنی که ۱۶ سال پیش اولین بازی ملی خود را مقابل آرژانتین انجام داد، حالا این تیم را اصلی ترین چالش خود برای حضوری دوباره در فینال در دو جام جهانی بی دربی می بیند. کارنامه او پر است از افتخارات قابل توجه. بهترین بازیکن لیگ بوسنی در ۱۸ سالگی و ۱۱ سال توپ زدن برای کپکشانسکی‌ها نشان از ثبات و جدیت او در نیل به هدف دارد. هدفی که حالا جز بالا بردن جام در آخرین تورنمنت بزرگ فوتبال دنیا نیست. بی شک این کرواسی است که حریفانی چون برزیل را از سد راه برمی دارد. یکی از مدعیان اصلی جام را، اما همه نگاه‌ها در کرواسی روی یک گزینش ثابت می‌ماند. لوکا مودریچ، کاپیتانی که در ۳۷ سالگی هم همچنان ستون اصلی تیم ملی کرواسی است. در ست شبیه به همان نقشی که برای رئالی‌ها بازی می کند. استوار، سخت کوش و جنگنده تا زمانی که گوش‌هایش صدای سوت پایان بازی را پشنوند. شاخصه‌ای که باعث شد تا از سال ۲۰۰۶ تاکنون ۱۵۶ بازی برای تیم ملی فوتبال کشورش انجام دهد. حضوری پر تعداد که ۲۳ گل را برای کروات‌ها به دنبال داشت. با سابقه ترین ملی پوش فوتبال کرواسی که حضور در جام‌های جهانی ۲۰۰۶، ۲۰۱۴، ۲۰۱۸، ۲۰۲۲ و یورو ۲۰۲۰، ۲۰۱۲، ۲۰۱۶ و ۲۰۲۰ را تجربه کرده است. ستاره‌ای که اوج درخشش او برای کرواسی به جام جهانی روسیه برمی گردد. همان سالی که او با کسب عنوان نایب قهرمانی در جهان، بعد از سال‌ها به سلطه رونالدو و مسی در دنیای فوتبال پا پا داد و عنوان بهترین بازیکن سال ۲۰۱۸ را از آن خود کرد و حالا برای بالا بردن جام قهرمانی در آخرین تورنمنت مهمی که به میدان می‌رود، یکی از آن ستاره‌ها را پیش‌رو دارد. مسی. فوق ستاره‌ای که چهار سال قبل عنوان بهترین بازیکن را از چنگالش در آورد و باید دید این بار می‌تواند با عبور از او برای رسیدن به فینال جام را هم از دستش در آورد؟

یاغی نابغه مشتاق قهرمانی

دنیا حیدری

حتی در ۳۶ سالگی هم جادویی بازی می کند. دیگر مثل ۱۰-۱۵ سال پیش به تنهایی از بیسن چهار پنج نفر طول زمین را نهمی پیماید برای جسیپاندن توپ به تور دروازه اما همچنان در تک به تک‌ها کمتر کسی می‌تواند او را متوقف کند و کافی است به اندازه لازم به دروازه حریف نزدیک باشد تا کاری از دست دروازه‌بان هم بر نیاید! او دیگر نمی‌تواند توپ را از مرکز دریافت کرده و یک تنه همه را برای گلزنی در بیل کند، اما همچنان رقابت جویی است که از پیروزی خسته نمی‌شود. او حالا چون یک شکارچی کمین می‌کند، طعمه را بو می‌کشد و طوری حمله می‌کند که هیچ راهی برای رهایی باقی نمی‌ماند. مسی حالا در مهیا کردن موقعیت برای هم تیمی‌هایش هم عملکردی قابل توجه دارد و اگر کمی جلو بازی کند به خوبی موقعیت‌سازی می‌کند. اما مهم ترین نکته در خصوص فوق ستاره آلبی سلسسته در این دوره از رقابت‌های جام جهانی تغییر قابل توجه رفتار او در خارج از مستطیل سبز است. او دیگر آن پسر سر به زبری نیست که همه فکرش گلزنی بود و بس. او حالا یک یاغی تمام عیار است که دیگر نمی‌خواهد ناکام باشد. چیزی شبیه به ماسگرانو و البته مارادونا. بازیکنی که حتی در حین مصاحبه به طور ناگهانی به بازیکن حریف که از کنار آنها رد می‌شود بورش برده و فریادهای کنایه آمیزش را درست و دلپازانه خرج می‌کند. مسی حالا یک آرژانتینی واقعی است. یک مدعی واقعی که نه فقط در زمین خوش می‌درخشد و هم در خارج از آن یاد آرد اسطوره‌هایی چون مارادونا می‌شود. شاید رفتار او در این جام برای عموم قابل قبول و پسند نباشد اما او حالا یک آرژانتینی واقعی است و شاید به همین دلیل باشد که برخلاف قبل که هرگز در پلی آف گل نزده نبود در قطر دوبار گلزنی می‌کند. او حالا آماده ترین شکل ممکن برای کسب عنوان قهرمانی در جام جهانی است. نابغه‌ای در زمین و یک یاغی واقعی در خارج از میدان. چه‌راهی که هرگز از او دیده نشده بود اما در خشم صورتش می‌توان اشتیاق به قهرمانی را دید و این کار کرواسی را در نیمه نهایی دشوار می‌کند.

تیتة سزاوار تاج گذاری با جام بود

فریدون حسن

حال برزیل با تیتة خوب بود این قدر خوب که همه توقع قهرمانی و بازگشت به برزیل آن هم با جام جهانی را داشتند درست ۲۰ سال بعد از آخرین قهرمانی. حال برزیل با تیتة خوب بود درست قبل از رویارویی با کرواسی اما حالا این حال خوب از دست رفته درست مثل تیتة که برای همیشه خداحافظی کرد و رفت. تیتة برزیل را دوباره به اوج رسانده بود اما جام جهانی همیشه غافلگیرهای خاص خودش را دارد و حذف برزیل با تمام ستاره‌های جوان و مربی خوش از همین دست غافلگیری‌ها بود. با این حال تیتة همچنان محبوب است. نیمار و بازیکنان برزیل زحمات او را فراموش نمی‌کنند و می‌خواهند هر طور شده نشان دهند که او را فراموش نمی‌کنند حتی اگر با قهرمان نشده باشند. نیمار در صفحه شخصی خود پستی احساسی و تشکر آمیز برای تیتة منتشر کرده است و نوشته: «شما را به عنوان یک مربی خیلی خوب می‌شناختم اما به عنوان یک انسان خیلی بهتر هستید. از شما به خاطر همه آن چه که به ما موختید تشکر می‌کنم. ما روزهای خوب و بد زیادی با تیتة داشتیم اما لحظه آخر و حذف از جام جهانی ۲۰۲۲ برای مدت‌ها در ذهن مان باقی خواهد ماند. این لحظه بسیار تلخ و دردناک بود. با این حال شما سزاوار تاج گذاری با کاپ قهرمانی جام جهانی بودید. شما پرفسور فوتبال هستید که به ما موختید باید با «ذهنی قوی» وارد میدان شویم درسی که هرگز از یاد ناخواهیم برد.»

رویا تمام شد متشکر م پرتغال، ممنون قطر

حامد قهرمانی

می‌خواست جام جهانی ۲۰۲۲ را به عنوان آخرین جام جهانی‌ش جاودانه کند. می‌خواست نام پرتغال برود کنار نام قهرمانان تاریخ جام جهانی اما نشد بعد از حذف حتی یله هم پیام می‌دهد که: «به خاطر همه لبخندهایی که بر لب ما آوردی متشکرم دوست من.» اما رونالدو حالا حرف از خداحافظی می‌زند. «قهرمانی در جام جهانی با پرتغال، بزرگ‌ترین و بلند پروازانه ترین رویای دوران حرفه‌ای من بود. خوشبختانه عناوین زیادی در ابعاد بین‌المللی از جمله با لباس تیم ملی پرتغال کسب کرده‌ام، اما اقرار دادن نام کشورمان در قله فوتبال جهان، بزرگ‌ترین آرزوی من بود. من برای رسیدن به این هدف و برآورده شدن این رویا سخت مبارزه کردم. در پنج حضور طی ۱۶ سال در جام جهانی گلزنی کرده و همیشه در کنار بازیکنان و با حمایت میلیون‌ها نفر، تمام تلاشم را کردم. با تمام توانم در زمین حاضر شدم و هرگز از مبارزه و تلاش برای رسیدن به رویا دست نکشیدم. متأسفانه این رویا به پایان رسید. فقط می‌خواهم همه بدانند که چیزهای زیادی گفته شده، خیلی نوشته شده، گمانه‌زنی‌های زیادی شده، اما تعهد من به پرتغال برای یک لحظه تغییر نکرده است. همیشه کسی بودم که برای هدف همه می‌جنگیدم و هرگز به هم تیمی‌هایم و کشورم پشت نمی‌کردم. در حال حاضر، چیز زیادی برای گفتن وجود ندارد. متشکرم پرتغال و با تشکر از شما قطر. این رویا تا زمانی که ادامه داشت زیبا بود.»